

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. vasario 3 d.*

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — SESV 49 straipsnis — EEE susitarimo 31 straipsnis — Pelno mokestis — Bendrovių grupės — Grupės lengvata — Dukterinės bendrovės nerezidentės nuostolių perkėlimas — Sąlygos — Data, kurią nustatomas dukterinės bendrovės nerezidentės nuostolių galutinis pobūdis“

Byloje C-172/13

dėl 2013 m. balandžio 5 d. pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama W. Roels ir R. Lyal,

ieškovė,

prieš

Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę, atstovaujamą V. Kaye, S. Brighthouse ir A. Robinson, padedamą QC D. Ewart ir baristerės S. Ford

atsakovę,

palaikomą

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos A. Rubio González ir A. Gavela Llopis,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir J. Langer,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos S. Hartikainen,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts (pranešėjas), kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen ir J.-C. Bonichot, teisėjai A. Rosas, E. Juhász, A. Arabadžiev, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger ir A. Prechal,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. liepos 15 d. posėdžiui,
susipažinęs su 2014 m. spalio 23 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo konstatuoti, kad nustačiusi grupės lengvatos, kiek tai susiję su bendrovių nerezidenčių patirtais nuostoliais (toliau – tarptautinė grupės lengvata), sąlygas, dėl kurių praktiškai pasinaudoti tokia lengvata beveik neįmanoma, ir leidusi taikyti šią lengvatą tik laikotarpiams po 2006 m. balandžio 1 d., Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal SESV 49 straipsnį ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3; toliau – EEE susitarimas) 31 straipsnį.

Jungtinės Karalystės teisė

- 2 Jungtinėje Karalystėje grupės lengvatos sistema leidžia bendrovėms, priklausančioms vienai grupei, tarpusavyje atlikti pelno ir nuostolių užskaitą. Tačiau 1988 m. Įstatymu dėl pajamų ir pelno mokesčių (*Income and Corporation Taxes Act 1988*, toliau – ICTA) nustatyta tvarka neleido atsižvelgti į bendrovių nerezidenčių nuostolius.
- 3 Priėmus Sprendimą *Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763)* ICTA buvo pakeistas 2006 m. finansų įstatymo (*Finance Act 2006*), įsigaliojusio 2006 m. balandžio 1 d., nuostatomis tam, kad tam tikromis sąlygomis būtų galima taikyti tarptautinę grupės lengvatą. Vėliau labai panašios nuostatos buvo perkeltos į 2010 m. pelno mokesčio įstatymą (*Corporation Tax Act 2010*, toliau – CTA 2010).
- 4 CTA 2010 nustatytos sąlygos, taikomos tarptautinei grupės lengvatai. CTA 2010 118 straipsnyje reikalaujama, kad bendrovė nerezidentė būtų išnaudojusi visas galimybes atsižvelgti į nuostolius mokestiniais metais, kuriais jų patirta, ir ankstesniais mokestiniais metais, o CTA 2010 119 straipsnio 1–3 dalyse reikalaujama, kad neegzistuojant galimybė atsižvelgti į nuostolius būsimais mokestiniais metais.
- 5 Pagal CTA 2010 119 straipsnio 4 dalį nustatymas, ar bus galima atsižvelgti į nuostolius būsimais mokestiniais metais, turi būti atliekamas „atsižvelgiant į situaciją, kuri susidaro iš karto pasibaigus“ mokestiniams metams, kuriais patirta nuostolių.
- 6 Pagal 1998 m. Finansų įstatymo 18 priedo 14 straipsnio 1 dalies a punktą ir 74 straipsnio 1 dalies a punktą normalus terminas pateikti prašymą dėl grupės lengvatos yra du metai nuo mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigos.
- 7 *Supreme Court of the United Kingdom* būtent 2013 m. gegužės 22 d. sprendimo 33 punkte nusprendė, kad siekiant taikyti tarptautinę grupės lengvatą reikia, atsižvelgiant į galiojusius iki 2006 m. balandžio 1 d. teisės aktus, aiškinamus remiantis Sąjungos teise, išnagrinėti klausimą, ar bendrovė ieškovė, remdamasi aplinkybėmis, žinomomis dieną, kurią ji pateikė prašymą dėl lengvatos, gali įrodyti, kad nebuvo galimybės atsižvelgti į nagrinėjamus nuostolius valstybėje narėje, kurioje rezidavo veiklą baigianti bendrovė kuriais nors ankstesniais mokestiniais metais iki prašymo pateikimo, ir kad negalima į juos atsižvelgti tais mokestiniais metais, kuriais pateiktas prašymas, ar kuriais nors būsimais mokestiniais metais.

Ikiteisminė procedūra ir procesas Teisingumo Teisme

- 8 2007 m. liepos 19 d. Komisija išsiuntė Jungtinei Karalystei oficialų pranešimą, kuriame nurodė galimą šios valstybės narės įsigaliojus Sprendimui *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) priimtų mokesčių taisyklių nesuderinamumą su įsisteigimo laisve, nes šios taisyklės pagrįstos ypač siauru kriterijaus, susijusio su galimybių atsižvelgti į dukterinės bendrovės nerezidentės nuostolius rezidavimo valstybėje narėje išnaudojimu, aiškinimu. Be to, šios taisyklės taikomos tik nuo naujo teisės akto įsigaliojimo dienos, t. y. 2006 m. balandžio 1 d.
- 9 2007 m. spalio 23 d. elektroniniame laiške Jungtinė Karalystė tvirtino, kad tarptautinę grupės lengvatą reglamentuojantys teisės aktai atitinka Teisingumo Teismo sprendime *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) suformuluotus principus.
- 10 2008 m. rugsėjo 23 d. Komisija išsiuntė Jungtinei Karalystei pagrįstą nuomonę, kurioje ir toliau laikėsi savo pozicijos. Jungtinė Karalystė dar kartą patvirtino savo poziciją 2008 m. lapkričio 18 d. laiške.
- 11 2010 m. lapkričio 25 d. Komisija išsiuntė Jungtinei Karalystei papildomą pagrįstą nuomonę po to, kai buvo priimtas CTA 2010.
- 12 Kadangi 2011 m. sausio 24 d. laiške Jungtinės Karalystės pateiktos pastabos atsakant į šią pagrįstą nuomonę Komisijos neįtikino, ji pareiškė šį ieškinį.
- 13 2013 m. spalio 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Vokietijos Federacinei Respublikai, Ispanijos Karalystei, Nyderlandų Karalystei ir Suomijos Respublikai leista įstoti į bylą palaikyti Jungtinės Karalystės reikalavimų.

Dėl ieškinių

Dėl pirmojo ieškinių pagrindo, susijusio su SESV 49 straipsnio ir EEE susitarimo 31 straipsnio pažeidimu, nes dėl CTA 2010 119 straipsnio 4 dalies patronuojančiajai bendrovei rezidentei tampa beveik neįmanoma pasinaudoti tarptautine grupės lengvata

Šalių argumentai

- 14 Komisija tvirtina, kad CTA 2010 119 straipsnio 4 dalis neatitinka reikalavimų, nustatytų atitinkamai valstybei narei Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 ir 56 punktuose, nes joje numatyta, kad galimybės atsižvelgti ateityje į kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, EEE susitarimo šalyje, įsteigtos dukterinės bendrovės nuostolius nebuvimo vertinimas turi būti atliekamas „atsižvelgiant į situaciją, susidariusią iš karto pasibaigus“ mokestiniais metams, kuriais patirta nuostolių. Komisijos teigimu, dėl šios nuostatos patronuojančiajai bendrovei rezidentei beveik neįmanoma pasinaudoti tarptautine grupės lengvata.
- 15 Iš tiesų, CTA 2010 119 straipsnio 4 dalies pasekmė yra ta, kad tarptautinė grupės lengvata gali būti suteikiama tik dviem atvejais: pirma, kai dukterinės bendrovės nerezidentės rezidavimo valstybės narės teisės aktuose nenumatyta jokių galimybių perkelti nuostolius, ir, antra, kai dukterinė bendrovė nerezidentė tampa likviduojama iki mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigos. Taigi, tarptautinė grupės lengvata negali būti taikoma įprastos komercinės veiklos atveju, t. y. kai nuspręsta nutraukti dukterinės bendrovės nerezidentės veiklą ir pradėti jos likvidavimo procedūrą pasibaigus mokestiniais metams, kuriais patirta nuostolių. Be to, ši lengvata apribota nuostoliais, patirtais tik per vienus mokestinius metus.

- 16 Komisija teigė, kad siekiant užtikrinti Teisingumo Teismo Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punkte nustatytų sąlygų laikymąsi, galimybė pasinaudoti mokesčio lengvata dukterinės bendrovės nerezidentės rezidavimo valstybėje turi būti įvertinta tą dieną, kai Jungtinėje Karalystėje pateiktas prašymas taikyti grupės lengvatą, atsižvelgiant į konkrečias faktines aplinkybes. Nepakanka remtis teorine galimybe vėliau atsižvelgti į dukterinės bendrovės nerezidentės patirtus nuostolius, kylančia vien iš fakto, kad ši dukterinė bendrovė dar nelikviduojama.
- 17 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad, kaip matyti iš Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punkto, sąlyga, pagal kurią galimybė atsižvelgti į dukterinės bendrovės nerezidentės patirtus nuostolius jos rezidavimo valstybėje narėje būsima is mokestiniais metais neegzistuoja, turi būti įvertinta mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigoje.
- 18 Dėl tariamo beveik neturėjimo galimybės pasinaudoti tarptautine grupės lengvata Jungtinė Karalystė teigė, kad paprastai bendrovė turi galimybę perkelti nuostolius į paskesnius mokestinius metus, jei ji tęsia komercinę veiklą. Be to, CTA 2010 119 straipsnio 4 dalyje nustatyta sąlyga gali būti įvykdyta esant įvairesnėms aplinkybėms, nei nurodo Komisija. Taikytinose nuostatose nenurodyta, kad dukterinės bendrovės nerezidentės likvidavimo procedūros vykdymas iki mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigos, yra sąlyga taikyti tarptautinę grupės lengvatą. Ketinimo likviduoti nuostolių patiriančią dukterinę bendrovę įrodymas ir faktas, kad likvidavimo procedūra buvo pradėta netrukus pasibaigus mokestiniams metams, yra faktoriai, į kuriuos reikia atsižvelgti. Siekiant nustatyti, ar galimybės atsižvelgti į nuostolius nebuvimo kriterijus įvykdytas, atsižvelgiama į ketinimą vykdyti likvidavimo procedūrą ir visus kitus svarbius faktus mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigoje.
- 19 Į bylą įstojusios šalys tvirtina, kad Jungtinė Karalystė neturi jokios pareigos numatyti galimybę atsižvelgti į dukterinių bendrovių nerezidenčių patirtus nuostolius visais atvejais, kai į juos negalima atsižvelgti kitur. Be to, reikalavimas *de facto* likviduoti dukterinę bendrovę nerezidentę nėra neproporcingas.
- 20 Vokietijos Federacinė Respublika priduria, kad iš Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) kylanti teismo praktika turi būti iš naujo išnagrinėta priėmus Sprendimą *K* (C-322/11, EU:C:2013:716).

Teisingumo Teismo vertinimas

- 21 CTA 2010 numatyta grupės lengvatos sistema, pagal kurią vienos bendrovės nuostoliai gali būti įskaityti į kitų tos pačios grupės bendrovių pelną. Priešingai nei į bendrovių rezidenčių nuostolius, į bendrovių nerezidenčių patirtus nuostolius, taikant grupės lengvatą, galima atsižvelgti tik jei jos atitinka CTA 2010 118 ir 119 straipsniuose numatytas sąlygas.
- 22 CTA 2010 numatyta grupės lengvata yra mokesčio lengvata atitinkamoms bendrovėms. Pagreitinant nuostolingai veikiančių dukterinių bendrovių nuostolių likvidavimą, juos nedelsiant įskaitant į kitų grupės bendrovių pelną, grupei suteikiama finansinė nauda (žr. Sprendimo *Marks & Spencer*, EU:C:2005:763, 32 punktą ir Sprendimo *Felixstowe Dock and Railway Company ir kt.*, C-80/12, EU:C:2014:200, 19 punktą).
- 23 Skirtingas dukterinių bendrovių rezidenčių ir dukterinių bendrovių nerezidenčių patirtų nuostolių vertinimas, nustatytas šio sprendimo 21 punkte, kiek tai susiję su nagrinėjamos mokesčio lengvatos suteikimu, gali kliudyti grupės patronuojančiajai bendrovei pasinaudoti įsisteigimo laisve, kaip tai suprantama pagal SESV 49 straipsnį, ją atgrasant nuo dukterinių bendrovių steigimo kitose valstybėse narėse (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Marks & Spencer*, EU:C:2005:763, 33 punktą; Sprendimo *Felixstowe Dock and Railway Company ir kt.*, EU:C:2014:200, 21 punktą ir Sprendimo *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 22 punktą).

- 24 Tačiau iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad tokį skirtingą vertinimą gali pateisinti kartu trys privalomieji bendrojo intereso pagrindai, t. y. būtinybė apsaugoti darnų valstybių narių apmokestinimo kompetencijos pasidalijimą ir būtinybė išvengti dvigubo nuostolių panaudojimo bei mokesčių vengimo rizikos (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Marks & Spencer*, EU:C:2005:763, 51 punktą; Sprendimo *Oy AA*, C-231/05, EU:C:2007:439, 51 punktą ir Sprendimo *A*, C-123/11, EU:C:2013:84, 46 punktą).
- 25 Dar reikia išnagrinėti, ar tarptautinei grupės lengvatai CTA 2010 nuostatose numatytos sąlygos atitinka proporcingumo principą, t. y. ar, būdamos tinkamos pasiekti ankstesniame punkte nurodytus tikslus, jos neviršija to, kas būtina jiems pasiekti.
- 26 Šiuo klausimu primintina, kad Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763), kuriame buvo nagrinėjamas ICTA, pagal kurį taikant grupės lengvatą nebuvo galima atsižvelgti į dukterinių bendrovių nerezidenčių patirtus nuostolius, 55 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad skirtingas dukterinės bendrovės rezidentės ir dukterinės bendrovės nerezidentės patirtų nuostolių vertinimas viršija tai, kas būtina nustatytiems tikslams pasiekti, pirma, kai dukterinė bendrovė nerezidentė išnaudojo galimybes atsižvelgti į rezidavimo valstybėje narėje patirtus nuostolius per prašyme dėl lengvatos nurodytus mokestinius metus ir ankstesnius mokestinius metus, prireikus perkeltiant šiuos nuostolius trečiajam asmeniui arba įskaitant šiuos nuostolius į ankstesniais mokestiniais metais šios dukterinės bendrovės gautą pelną, ir, antra, nėra galimybės nei pačiai dukterinei bendrovei nerezidentei, nei trečiajam asmeniui atsižvelgti į savo nuostolius rezidavimo valstybėje narėje būsimais mokestiniais metais, visų pirma perleidus šią dukterinę bendrovę šiam trečiajam asmeniui (taip pat žr. Sprendimo *Lidl Belgium*, C-414/06, EU:C:2008:278, 47 punktą ir Sprendimo *A*, EU:C:2013:84, 49 punktą).
- 27 Kaip matyti iš Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 56 punkto, kai valstybėje narėje patronuojančioji bendrovė rezidentė įrodo mokesčių administratoriui, kad dukterinė bendrovė nerezidentė patyrė galutinių nuostolių, kaip tai suprantama pagal minėto sprendimo 55 punktą, atsisakymas leisti šiai patronuojančiajai bendrovei atskaityti iš savo šioje valstybėje narėje apmokestinamojo pelno dukterinės bendrovės nerezidentės patirtus nuostolius prieštarauja SESV 49 straipsniui.
- 28 Reikia konstatuoti, kad CTA 2010 118 straipsnis ir 119 straipsnio 1–3 dalys leidžia patronuojančiajai bendrovei rezidentei atsižvelgti į dukterinės bendrovės nerezidentės nuostolius Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punkte numatytais atvejais.
- 29 Be to, pati Komisija savo ieškinyje pripažino, kad CTA 2010 iš esmės leidžia patronuojančiajai bendrovei rezidentei atsižvelgti į dukterinės bendrovės nerezidentės patirtus galutinius nuostolius, kaip tai suprantama pagal Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punktą.
- 30 Tačiau, Komisijos teigimu, CTA 2010 119 straipsnio 4 dalis prieštarauja SESV 49 straipsniui, nes dėl jos patronuojančioji bendrovė rezidentė praktiškai beveik negali pasinaudoti tarptautine grupės lengvata.
- 31 Šiuo klausimu primintina, kad CTA 2010 119 straipsnio 4 dalyje nustatyta data, kada turi būti įvertintas galutinis, kaip tai suprantama pagal Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punktą, dukterinės bendrovės nerezidentės patirtų nuostolių pobūdis. Šioje nuostatoje numatyta, kad toks vertinimas turi būti atliekamas „atsižvelgiant į situaciją, kuri susidaro iš karto pasibaigus“ mokestiniams metams, kuriais patirta nuostolių.
- 32 Komisijos teigimu, esant tokiam reikalavimui, kiek tai susiję su dukterinės bendrovės nerezidentės patirtais nuostoliais, tampa beveik neįmanoma pasinaudoti grupės lengvata, nes praktiškoje jis leidžia patronuojančiajai bendrovei rezidentei atsižvelgti į tokius nuostolius tik dviem atvejais: pirma, kai

atitinkamos dukterinės bendrovės rezidavimo valstybės narės teisės aktuose nenumatyta jokios galimybės perkelti nuostolius, ir, antra, kai ši dukterinė bendrovė nerezidentė tampa likviduojama iki mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigos.

- 33 Tačiau reikia konstatuoti, kad pirmasis Komisijos nurodytas atvejis nėra svarbus vertinant CTA 2010 119 straipsnio 4 dalies proporcingumą. Iš tiesų, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad galutinis, kaip tai suprantama pagal Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punktą, dukterinės bendrovės nerezidentės patirtų nuostolių pobūdis negali kilti dėl fakto, kad valstybė narė, kurioje reziduoja ši dukterinė bendrovė, visiškai neleidžia perkelti nuostolių (žr. Sprendimo *K*, EU:C:2013:716, 75–79 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką). Tokiu atveju valstybė narė, kurioje reziduoja patronuojančioji bendrovė, gali neleisti taikyti tarptautinės grupės lengvatos nepažeisdama SESV 49 straipsnio.
- 34 Dėl antro nurodyto atvejo reikia konstatuoti, pirma, kad Komisija neįrodė, jog jos teiginys, kad CTA 2010 119 straipsnio 4 dalyje reikalaujama pradėti dukterinės bendrovės nerezidentės likvidavimo procedūrą iki mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigos tam, kad jos patronuojančioji bendrovė rezidentė galėtų pasinaudoti tarptautine grupės lengvata, yra teisingas.
- 35 Iš tiesų, CTA 2010 119 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad galutinio, kaip tai suprantama pagal Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punktą, dukterinės bendrovės nerezidentės nuostolių pobūdžio vertinimas turi būti atliekamas „atsižvelgiant į situaciją, kuri susidaro iš karto pasibaigus“ mokestiniams metams, kuriais patirta nuostolių. Taigi, iš šios nuostatos teksto matyti, kad joje bet kuriuo atveju nenustatytas reikalavimas, susijęs su atitinkamos dukterinės bendrovės likvidavimo procedūros vykdymu iki mokestinių metų, kuriais patirta nuostolių, pabaigos.
- 36 Antra, primintina, kad galutinis, kaip tai suprantama pagal Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punktą, dukterinės bendrovės nerezidentės patirtų nuostolių pobūdis gali būti pripažintas tik tada, kai ji nebegauna pajamų savo rezidavimo valstybėje narėje. Iš tiesų, jei ši dukterinė bendrovė ir toliau gauna pajamų, net minimalių, egzistuoja galimybė, kad patirti nuostoliai ir būsimas pelnas, gautas valstybėje narėje, kurioje ji reziduoja, dar galės būti tarpusavyje užskaityti (žr. Sprendimo *A*, EU:C:2013:84, 53 ir 54 punktus).
- 37 Remdamasi konkrečiu patronuojančios bendrovės rezidentės, pasinaudojusios tarptautine grupės lengvata, pavyzdžiu, Jungtinė Karalystė patvirtino, kad galutinis, kaip tai suprantama pagal Sprendimo *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763) 55 punktą, dukterinės bendrovės nerezidentės patirtų nuostolių pobūdis gali būti įrodytas, kai iš karto pasibaigus mokestiniams metams, kuriais patirta šių nuostolių, ši dukterinė bendrovė nutraukė savo komercinę veiklą ir pardavė ar sunaikino visą pajamas generuojantį turtą.
- 38 Šiomis aplinkybėmis pirmasis pagrindas turi būti atmestas tiek, kiek jis pagrįstas SESV 49 straipsnio pažeidimu.
- 39 Dėl tariamo EEE susitarimo 31 straipsnio pažeidimo CTA 2010 119 straipsnio 4 dalimi, kuri taip pat nurodė Komisija, pažymėtina, kad atsižvelgiant į tai, jog šio straipsnio taikymo sritis yra tokia pati kaip ir iš esmės identiškų SESV 49 straipsnio nuostatų, prieš tai išdėstyti argumentai tokiomis kaip šioje byloje aplinkybėmis *mutatis mutandis* taikytini ir minėtam 31 straipsniui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Suomija*, C-342/10, EU:C:2012:688, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 40 Todėl reikia atmesti visą pirmąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su SESV 49 straipsnio ir EEE susitarimo 31 straipsnio pažeidimu tiek, kiek Jungtinės Karalystės teisės aktais draudžiama taikyti tarptautinės grupės lengvatą iki 2006 m. balandžio 1 d. patirliams nuostoliams

- 41 Komisija teigia, kad, pažeidžiant SESV 49 straipsnį ir EEE susitarimo 31 straipsnį, tarptautinė grupės lengvata netaikoma iki 2006 m. balandžio 1 d. patirliams nuostoliams, nes su šia lengvata susijusios nuostatos, numatytos CTA 2010, taikomos tik po 2006 m. balandžio 1 d., t. y. 2006 m. finansų įstatymo įsigaliojimo dienos, patirliams nuostoliams.
- 42 Atsakydama į šiuos Komisijos argumentus, Jungtinė Karalystė teigia, kad tarptautinė grupės lengvata taikoma ir laikotarpiams iki 2006 m. balandžio 1 d., bet ji reglamentuojama šiais ankstesniais laikotarpiais taikytais teisės aktais, aiškinamais pagal Sąjungos teisę priėmus Sprendimą *Marks & Spencer* (EU:C:2005:763), kaip *Supreme Court of the United Kingdom* numatė tai daryti šio sprendimo 7 punkte minėtame savo 2013 m. gegužės 22 d. sprendime.
- 43 Neatsižvelgiant į tai, ar nuorodos į galiojusią iki 2006 m. balandžio 1 d. nacionalinės teisės aktų aiškinimą, pateiktą *Supreme Court of the United Kingdom*, pagal kurią tarptautinė grupės lengvata iki šios dienos patirliams nuostoliams nėra netaikoma, pakanka tam, kad būtų įvykdytas teisinio saugumo reikalavimas dėl galimybės pasinaudoti tarptautine grupės lengvata, taikytina iki minėtos dienos patirliams nuostoliams, reikia konstatuoti, kad Komisija neįrodė, jog esama atvejų, kai tarptautinė grupės lengvata iki 2006 m. balandžio 1 d. patirliams nuostoliams netaikyta.
- 44 Šiomis aplinkybėmis antrasis pagrindas turi būti atmestas.
- 45 Darytina išvada, kad visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 46 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Jungtinė Karalystė reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos, o pastaroji bylą pralaimėjo, ji turi jas padengti.
- 47 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė, Nyderlandų Karalystė ir Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Europos Komisija padengia bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė, Nyderlandų Karalystė ir Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.